

for, kan Afdragshandler vække mere Betænkelighed end anden Handel paa Kredit. Med Hensyn til Aagermomentet (der særlig gør sig gældende i Afdrags-handel om Møbler og Klæder) kunde der med nogen Føje være Grund til at indføre en af Domstolene ansat Pris i Stedet for den i Kontrakten stipulerede — i Lighed med den irske Landbolovgivningens „judicial rent“, d. v. s. en af Domstolene paa Trods af en Fæstekontrakts Bestemmelser sat Fæsteafgift. Man kunde i visse Fald tænke sig Ret for en Køber til at indstævne en Sælger efter Afdragskontrakt til for en Art Akkordret at modtage en af Retten under Hensyn til Varens virkelige Værdi, Rentetab og Opkrævningsomkostninger sat Pris. Da imidlertid en saadan „Domspris“ ogsaa vilde være paa sin Plads, hvor Ydel-sen er andet end Varer, saaledes ogsaa ved egentlige Pengelaan, har jeg indset, at en saadan Bestemmelse hellere burde staa i en almindelig Aagerlov.

Paa given Foranledning skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det hænder, at Agenter paaoktrojerede mindre Haandværkere Maskiner, disse ikke have Brug for — ofte under Løfte om i nogen Tid at aftage en Del Arbejde fra dem; indenfor Hjulmager- og ogsaa Sko-magerhaandværket har dette fundet Sted. Et lignende Forhold har i alt Fald for nogle Aar siden ikke været sjældent i Trikotageindustrien, at samvittighedsløse Agenter for engelske Strikkemaskiner, der samtidig havde nogen Trikotagehandel, paa Afbetaling til enlige Kvinder have solgt Maskiner med Løfte om rigeligt Arbejde, og efter nogen Tid have taget Arbejdet fra dem og benyttet vedkommende Kvindes Forlegenhed til efter Kontrakten atter at tage Maskinen fra hende. Naar jeg her gør opmærksom herpaa, er det for at opfordre Indenrigsministeriet til at paase, at de Laan, Staten yder den lille Industri og Haandværk, ikke anvendes som første Udbetaling paa Maskiner, købte paa Afbetalingskontrakt.

I øvrigt slutter jeg mig til det øvrige Udvalg.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Udvalget stiller herefter følgende

Ændringsforslag.

Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Ved Salg paa Afbetaling forstaaes i denne Lov Salg af en Løsøregenstand, der udleveres til Køberen, og for hvilken Købesummen efter Overenskomsten helt eller delvis skal berigtiges i to eller flere efter Genstandens Udlevering betalbare Afdrag. Naar ved saadant Salg Sælgeren benytter sin Ret til at træde tilbage fra Handelen paa Grund af Køberens Misligholdelse af Salgsvilkaarene, er enhver af Parterne pligtig at tilbagegive det ham af den anden Part ydede. Dette gælder, hvad enten Sælgerens Ret til at træde tilbage fra Handelen er grundet paa særlig Vedtagelse eller paa Lovgivningens almindelige Regler. Herimod stridende Overenskomster ere ugyldige.

§ 2.

Naar Sælgeren træder tilbage fra Handelen, skal Køberen erstatte den Skade, som den solgte Ting maatte have lidt hos ham ved hans Skyld eller ved Omstændigheder, for hvilke han bærer Ansvar. Fremdeles skal Køberen betale Sælgeren et Vederlag for Brugen af Tingen. Hvis denne ved Købet var ny, bliver ved Fast-sættelse af dette Vederlags Størrelse tillige at tage Hensyn til den Værdiforringelse, som følger af, at den tilbageleveres som brugt. Endelig skal Køberen godtgøre Sælgeren Udgifter, som denne maatte have haft i Anledning af Handelen, f. Eks. ved at tilsende Køberen Tingen eller ved atter at lade den afhente eller deslige.

I den Del af Købesummen, som er betalt til Sælgeren, kan denne fradrage den Godtgørelse, der efter foranstaaende Regler tilkommer ham.

Køberen er paa sin Side ikke pligtig at give den købte Ting fra sig, medmindre han samtidig faar udbetalt det, som maatte tilkomme ham af den betalte Del af Købesummen, eller der stilles Sikkerhed herfor.

Forudgaaende Overenskomster om, at Køberen i de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde skal betale en højere Godtgørelse, end der maatte udkomme ved Anvendelsen af Reglerne i Paragraffens 1ste Stykke, ere ugyldige.